

DOPIS SNOUBENCE

Tvůj dopis, má zbožňovaná Jeanne, jsem přečetl v jednom jediném uchvácení. Jsi nádherné děvče, milá Boží služebnice, a já Ti žehnám z celé hloubi a ze všech propastí své duše. (–)

Uvaž přece, že jsi pro mě štěstí, štěstí, na něž se ani mé sny neodvážily pomyslet, že jsi pro mě víc než kterékoli jiné stvoření, mnohem více: živý obraz dobrého Boha, který Tě vyvolil v hlubinách věčnosti za společnici mého časného života. Nebesa! Kdybys věděla, jak se mé srdce rozplývá, jak blaženě se taví, jak to v mé hrudi hoří, když píšu to sladké slovo, to božské slovo, když Tě nazývám společnicí života provždy, milovanou chotí, duší mé duše, tělem mého těla, polovinou celé mé bytosti! Až jednou dosáhneme nejvyššího štěstí sjednocení – nebesa! Kdybys jen věděla, do jakých něžností, do jakých blažeností lásky Tě potom zahálím. Jsi milována a budeš milována tak, že ani královna si to nemůže vysnit nádherněji.

Ale máš pravdu, tisíckrát pravdu, když žádáš, abychom si před tím dnem nespálili křídla. Jen bychom se udělali nešťastnými, pošpinili bychom něco kouzelného, zničili vzácnou báseň. Zbývá nám jen jediné, tak trpělivě jak jen možno nést svůj kříž a nepřestat doufat, že Bůh – ten Bůh, který na ostříhanou ovečku posílá vítr šetrně – že tento Bůh, který vidí, že trpíme a jen kvůli němu trpíme, zkrátí čas naší zkoušky.

Jsem docela srozuměn s tím, že mě poznáváš v mé slabosti, takového, jaký jsem. Právě to Ti poskytuje uklidňující jistotu. Bylo by pro mě trapné, kdybych viděl Tvoje přesvědčení o mé síle a potom zažil Tvůj zármutek ze zhroucení Tvé iluze. Věci je třeba vždycky brát tak, jak jsou.

Je to od Tebe šlechetné, když píšeš, že jsi byla dříve silná, protože jsi byla bez lásky, ale teď Ti dává láska pocítit, jak slabá jsi ve skutečnosti. Asi to tak bude, srdíčko, ale poslouchej. To není láska, co Tě dělá slabou, ona je naopak kořen každé pravé síly. (–) Až jednou spočinou naše dvě dokonalou láskou spojená srdce v ruce nebeského Otce, pak budeme velmi silní pro poznávání pro utrpení a klanění. (–)

Tvůj Léon–Marie (Bloy)

V pátek ráno, 14. února 90